

ליל שבת קודש פרשת ראה ה'תשס"ה

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ע"א המדבר מנעימות התורה, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר (בסוף התורה), אשרי הזוכה להרגיש נעימות התורה, כי יש נעימות בתורה, וזהו העיקר, לזכות להרגיש הנעימות שיש בהתורה, עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל רוצה להביא אותנו אל דביקות התורה, שזוכה לידבק עצמינו בהתורה הקדושה ולהתמיד בה כראוי, ועיקר דבר זה נעשה על ידי שזוכה להרגיש את נעימות התורה, ולטעום את המתיקות שיש בה, כי יש נעימות נפלאה בתוך התורה, וכמו שכתוב (משלי ג') דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, ומי שזוכה לטעום הנעימות והמתיקות הזוה, כבר אי אפשר לו להיפרד ממנה כלל, ותמיד יתמיד בה כראוי, והנה ודאי לא בפעם אחד זוכים להגיע אל נעימות התורה, אבל הקדוש ברוך הוא מבקש אותנו ואומר (תהלים ל"ד) טעמו וראו כי טוב ה', בואו ותטעמו איך שאין טוב מן הדביקות אלי ואל התורה הקדושה, כי התורה הוא אחד עם הקדוש ברוך הוא, וכדאיתא בזהר בכמה מקומות, קודשא בריך הוא ואורייתא חד הוא, כי התורה מגלה לנו את רצונו יתברך, וכלי התורה לא היינו יודעים איך לעבדו יתברך, וכמו דאיתא הזהר (מצורע נ"ג): אמאי אקרי תורה, בגין דאורי וגלי במאי דהוה סתים דלא אתידע, נמצא שהוא יתברך אחד עם התורה הקדושה, וכמו שהוא יתברך כולו טוב כביכול, וכמו שכתוב (תהלים קמ"ה) טוב ה' לכל, כמו כן התורה כולו טוב, וכמו שכתוב (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם, ולכן הקדוש ברוך הוא מבקש אותנו, טעמו וראו כי טוב ה', בואו ותטעמו את הנעימות והמתיקות שיש בתורה הקדושה, ואז לא תרצו להיפרד ממנה כלל, וזהו שרביז"ל אומר כאן, "אשרי הזוכה להרגיש נעימות התורה, כי יש נעימות בתורה, וזהו העיקר, להרגיש הנעימות שיש בתורה", כי מיד שאדם מרגיש נעימות התורה כבר אינו צריך שום דבר כלל, רק שהוא רוצה התורה בעצמה, וכמו שאמר פעם רביז"ל לאחד, כשתורה יראה לך אהבה, אז לא תרצה שום דבר רק התורה בעצמה (שיחות הר"ן סי' י"ז), וכן דיבר רביז"ל פעם בשבח מעלת התורה, איך שעל ידי התורה יכולים לתקן את הכל, אפילו מי שחטא ופגם בפגם הברית רחמנא ליצלן, וכשראה

רביז"ל שמוהרנ"ת ז"ל תמה על זה, גער בו, ואמר, הידעת את מעלת התורה, הלא אורייתא בתפארת וברית ביסוד (חיי מוהר"ן סי' תקע"ג), היינו שהתורה במקום יותר גבוה, ויכול לתקן את הכל, נמצא שעיקר תקוות האדם הוא לזכות לנעימות התורה, להרגיש את הנעימות והמתיקות שיש בתורה, וזה יכניס בו תשוקה עצומה להתמיד בה בכל עת, ועל ידי זה יזכה לכל הברכות הגנוזות בתוך התורה, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (דברים י"א) ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, ויש להבין, מהו הקדמה זאת שמשה רבינו אומר לנשמות ישראל "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", ואחר כך אומר עוד הפעם "את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו וגו' ולא אומר מיד, ראה אנכי נותן לפניכם הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו? והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי משה רבינו מקדים ומבקש מנשמות ישראל שיטעמו ויראו את הנעימות והמתיקות שיש בתורה, על דרך "טעמו וראו כי טוב ה'", שזהו, ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וגו', ראה שאני נותן לפניכם דבר שהוא כולו ברכה אם תזכו ליכנס בתוכה, שהוא התורה הקדושה שיש בה נעימות נפלאה, וכל הברכות כלולות בתוכה, שזהו את' הברכה' אשר' תשמעו' סופי תיבות תור"ה (כמובא בבעל הטורים), כי בזכות התורה יבואו כל הברכות, ולכן טעמו וראו את נעימות של התורה, ותשמרו עצמם מן הקללה והמרירות שיש אצל הרחוקים מן התורה, ועל ידי שתרגישו את המתיקות של התורה, לא תרצו דברים אחרים כלל, רק תרצו להתמיד בתורה ולקיים את המצוות, ועל ידי זה יבואו עליכם כל הברכות שבעולם, ודו"ק, והשם יתברך יזכינו להגיע אל נעימות ומתיקות התורה, ונזכה להגות בה יומם ולילה, עדי נזכה לחזור בתשובה שלימה לפניו יתברך ולהכלל בו יתברך לגמרי, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

בוקר שבת קודש פרשת ראה ה'תשס"ה

בשבת קודש בבוקר, בעת קידושא רבא, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד בסיפורי מעשיות של רביז"ל בהסיפור מבערגיר ועני (מעשה י) דף רי"ז, עיין שם.

פתח מוהרא"ש נ"י ואמר, רביז"ל ממשיך לספר, אחר כך היה כנ"ל, שלקחו הממונים איש אחר, ואותו הניחו, והלך לו, כי נתקיים בבן הבערגיר (ישעיה מ"ג) ואתן אדם תחתך ולאמים תחת נפשך, שלפעמים כשיש איזה גזירה רעה על האדם חס ושלום, הוא ניצול על ידי שלוקחין איש אחר במקומו, המחויב מיתה מצד אחר, ועל ידי זה הוא ניצול, וכמו שמספר הגמרא על רבי אלעזר (ברכות ס"ב): שבאה גוי וגירש רבי אלעזר מבית הכסא, ונכנס הגוי ונשכו נחש, וקרא עליה רבי אלעזר, ואתן אדם תחתך, אל תקרי אדם אלא ארום, עיין שם.

וילך ויעבר, עד שבא אל הים, וישב בספינה ועבר בים, ובא רוח סערה גדולה ונשא הספינה אל ספר אחד, שהיה שם מדבר, ומגודל הסערה (שקורין אומפיט), נשברה הספינה, אך האנשים שבה נצלו ויצאו על היבשה, כי כלליות ירידת נשמת האדם לתוך גוף, הוא כמו ירידת אדם לתוך ספינה בתוך ים הסוער, וכמובא בזוהר (ויקהל קצ"ט) על הפסוק (יונה א') ויונה ירד אל ירכתי הספינה וגו', שהנשמה המכונה בשם יונה, וכמו שכתוב (שיר השירים ה') פתחי לי אחותי רעיתי "יונתי" תמתי וגו', יורדת בעל כרחך לתוך גוף המכונה בשם ספינה, כי היא צריכה להוליך את הנשמה דרך נסיעתה בים העולם הזה, עד שתגיעה למחוז חפצה, ותחזור לעולם העליון מליאה עם תורה ומצוות ומעשים טובים, אבל רוח סערה מתפרצת על הים, שהם כלליות המדות והתאוות רעות הרוצים לשבור את הגוף לשברי שברים, וכמו שכתוב (יונה ש) והאניה חשבה להשבר, ואז בא רב החובל שהוא הצדיק, ומעורר את האדם משינתו, שיקום ויקרא מעומק הלב אל השם יתברך, שיציל אותו מן הים הסוער, וכמו שכתוב, (ש) ויקרב אליו רב החובל ויאמר לו, מה לך נרדם, קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד, והאדם צריך זכות גדול שיזכה לשמוע בקול הצדיק, ויקום משינתו, ויציל את נפשו באמת, והשם יתברך יזכינו להתקרב אל צדיקים אמיתיים ולשמוע בקולם באמת, עדי נזכה להתעורר משינתנו ולשוב בתשובה שלימה לפניו יתברך מעתה ועד עולם אמן ואמן.

סעודה שלישית פרשת ראה ה'תשס"ה

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעוויין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א' המדבר ממעלת לימוד התורה, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר (מוהרא"ש נ"י חזר בקיצור על תמצית דברי רביז"ל בתורה זו), איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר, להתקרב להשם יתברך על ידי אותו הדבר, כי השכל הוא מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש, וזה בחינת (משלי ד): "וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום", וזה בחינת חית לשון חיות, כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו', אך מחמת שאור השכל גדול מאד, אי אפשר לזכות אליו כי אם על ידי בחינת נון שהוא בחינת מלכות, כמו שכתוב (תהלים ע"ב): "לפני שמש ינון שמו", ופרש רש"י: 'לשון מלכות', וזה בחינת לבנה, כי הלבנה אין לה אור מעצמה כי אם מה שמקבלת מהשמש (והר"י ויהי ר"ח.), וזהו בחינת מלכות, דלית לה מגרמה כלום, אלא מה שמקבלת מן החיות, שהיא בחינת חכמה, בחינת שמש כנ"ל, ונעשה (ישעיהו ל): "אור הלבנה כאור החמה" וכו', וצריך כל אחד ליתן כח לבחינת מלכות דקדושה להתגבר על מלכות דסמרא אחרא, ועל ידי מה נותן כח למלכות דקדושה? על ידי התורה שהוא עוסק בכח, וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (קדושין ל): 'אם פגע כך מנוול זה, משכחו לבית המדרש', כי על ידי התורה נותן כח למלכות דקדושה, ואזי מקבלת המלכות, שהיא בחינת נ', חיות מן החכמה, שהיא בחינת ח', ונתחבר ונתקשר הח' והנ', ונעשה ח"ן וכו', עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל מגלה לנו בתורה זו את עוצם מעלת לימוד תורה הקדושה בכוח, שאדם ישים כל עיקר כוחו בלימוד התורה, וכל רגע פנוי יגזול ללימוד התורה, כי בזה שאדם לומד תורה בכוח, הוא מקשר עולם הבא בעולם הזה, רוחניות בגשמיות, ונתוודע לו שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, כי מה שהיה נדמה לו מקודם כאילו הוא גשמיות, והעולם כמנהגו נוהג, והחיים מלאים קללות ומרירות רחמנא ליצלן, עכשיו על ידי לימוד תורה בכוח, נתגלה לו

שגם הגשמיות הוא רוחניות, ובכל דבר שורה אלקותו יתברך, ובתוך הקללות והמרירות שורה ברכות ומתיקות נפלאה, כי התורה מגלה לנו שאין שום דבר הפקר כלל, ובכל פרט ופרט של דומם צומח חי מדבר, יש הלכות ודינים המלמדים אותנו איך להתנהג בהם, למשל, החופר בור ברשות הרבים אינו יכול לומר "לא עשיתי כלום", או "אין זה שייך אלי", כי יש הלכות בתוך הדומם, והחופר בור ברשות הרבים עשן הכתוב כאילו הוא ברשותו, והוא חייב בנזקו, וכן כל ההלכות הקשורות אל הצומחים, כמו כלאים וערלה ותרומות ומעשרות, וכן ההלכות הקשורות אל הבעלי חיים, כגון כל הלכות נבילות וטריפות וראשית הגז וכו', וכן כל ההלכות שיש במין המדבר, שהם ההלכות שבין אדם לחבירו, בכל פרט ופרט יש תורה, וכשאדם לומד תורה בכוח, ומחפש ומבקש את ההלכה למעשה שיש בתוך תורה, שהוא החכמה והשכל שיש בכל דבר, בזה הוא מקשר עולם הבא בעולם הזה, רוחניות בגשמיות, כי נודע לו שכל עניני עולם הבא, מלובשים בעניני עולם הזה, וכל הגשמיות הוא כסא ומרכבה אל הרוחניות, נמצא שהוא מקשר החכמה אל המלכות, הח' אל הנ', וממשיך על עצמו ח"ן עלאה, כי אדם שיודע בכח התורה איך אלקותו יתברך מלובש בכל פרט של הבריאה, יש עליו חן עליון ונורא מאד, וכל דבריו הם דברי חן, ועושה רושם בלב השומע אותו, ולכן עיקר עבודת האדם להכניס עצמו בלימוד התורה בכוח, ולחפש רוחניות אלקותו יתברך בתוך התורה, איך לקשר כל פרטי הבריאה אל השם יתברך, ואז יזכה להפוך כל הקללות המדומות של עולם הזה, לברכות נפלאות של עולם הבא, כי ימצא אלקותו יתברך בתוך כולם, ואז יהיה חיים טובים ונעימים בזה ובבא לנצח, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (דברים י"א) ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו וגו', ויש לדקדק למה משה רבינו מקדים לומר, ראה אנכי נותן לפניכם היום, את שניהם, ברכה וגם קללה, בשעה שהקללה הוא רק בתנאי שלא תשמעו, אם כן לא היה צריך לומר רק "את הברכה אשר תשמעו", "והקללה אם לא תשמעו", ולא לומר מיד, ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה? אבל על פי דברי רבינו הנ"ל מובן הענין מאד, כי משה רבינו מגלה לנשמות ישראל, שבאמת לאמיתו אין קללות, כי אם לומדים תורה בכוח, אזי כל הקללות נתהפכין לברכות, שזהו ראה אנכי, "אנכי" הוא התורה הקדושה, הכלולה בתוך עשרת הדיברות המתחיל "אנכי" הוי"ה אלקיך, גם "אנכי" אותיות ב' אנ"י, כ' הוא השגת הכתר, השגות רוחניות אלקותו יתברך, אנ"י הוא המלכות,

השגות גשמיות עולם הזה, ומשה רבינו אומר לנו, להסתכל ולראות את התורה שיש בכל הבריאה, ואיך שבכל יום ויום יכולים לקשר עולם הזה אל עולם הבא, שזהו "אנכי נותן לפניכם היום", שהקדוש ברוך הוא נותן לפנינו כל יום למתנה, שנוכל להשיג בו השגות אלקותו יתברך, כי בכל יום ויום מאיר אור הגנוז, ויכולים לראות על ידו אלקותו יתברך (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' פ"ד), וכל יום הוא דור שלם, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א') על הפסוק (קהלת א') דור הולך ודור בא, אין יום שלא נולדים בו ששים ריבוא, ואין יום שלא מתים בו ששים ריבוא, עיין שם, נמצא שבכל יום רואים דור חדש, ויכולים להשיג בו השגות חדשות, כפי חידוש הבריאה שבאותו יום, ולהבין איך שכל הגשמיות הנראה כמו קללה, הוא רק לבוש וכיסוי אל הברכה, שזהו מה שמסיים הפסוק "ברכה וקללה", שהקדוש ברוך הוא בוודאי נותן לפנינו הן ברכה והן קללה, היינו, הן אור רוחניות אלקותו יתברך שכולו ברכה, והן גשמיות עולם הזה שנראה כמו קללה, אבל על ידי שתדבקו אל התורה הקדושה, ותלמוד אותה בכוח, יתהפכו הכל לברכה, שזהו את הברכה אשר תשמעו וגו', שהשמיעה לבד אל דברי התורה, ואל דברי הצדיקים אמיתיים המגלים את התורה, זהו הברכה הכי גדולה, והקללה אם לא תשמעו וגו', כי בזה לבד שלא שומעים, ולא נותנים כתף לקבל עול תורה ולעסוק בה בכת, זהו כבר הקללה רחמנא ליצילן (עי' בפירוש האור החיים הקדוש מזה), כי הרי עומד לפני עיניו עולם מלא גשמיות וחומריות, ואינו יודע למצוא את הברכה אשר בקרבה, מה שאין כן הזוכה לשמוע דברי תורה, ודברי הצדיקים האמיתיים, מוצא את הברכה שבכל דבר, וכל העולם מלא אור זיו וחיות, מעין עולם הבא ממש.

וזהו דברי התנא (אבות א') הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, כי איך יודעים אם אדם אוהב את הבריות באמת? זהו רק כשמקרב אותם לתורה, כי על ידי התורה נתוודע לכל אחד, שכל גשמיות עולם הזה שנראה כמו קללה, הוא באמת ברכה, ואזי יש לו שלום עם הכל, כי מהו שלום, זהו חיבור בין שני הפיכים (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' פ'), ולכן כשעושה שלום בין רוחניות לגשמיות, ובין ברכה לקללה, זהו השלום הכי גדול, וזה יכול להיות רק כשמקורבים אל התורה, ועוסקים בה בכוח, כי אזי נעשה שלום נפלא זה, והכל מתאחד אצלו באחדות גמור, וזהו עיקר עבודת הצדיקים כל ימי חייהם, ללכת בדרכי אהרן הכהן, שאהב את הבריות, ונשא את שמותם על לבו על חושן המשפט דייקא, כדי לקרבן אל התורה, וכמו שכתוב (שמות כ"ח) ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו וגו', כי חיפש דרכים לקרב כולם אל התורה, וכן עושים הצדיקים שבכל דור ודור, ולכן ראשי תיבות ר'אה א'נכי נ'ותן

ל'פניכם היום ב'רכה ו'קללה הם אותיות "לבו אהרן", שזהו בחינת חושן המשפט שהיה על לבו של אהרן, ביחד עם שמות בני ישראל, כדי לקרב כולם אל התורה הקדושה, והבן, והשם יתברך יזכינו להיות מקורבים אל צדיקים אמיתיים, ולחדש עצמינו בלימוד התורה בכוח, עדי נזכה לעלות ולהתדבק בו יתברך, ולהמשיך על עצמינו כל הברכות שבעולם, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

